

Frihavnen over Tolbboden til den ny Godsstation ved Kallebodstrand. At en saadan Bane vil komme alle Interessjer til gode, følger af sig selv, og jeg skal ikke lade mig friste til at undersøge, hvem den kommer mest til gode, men det er klart, at alle, som handle paa Kjøbenhavn, det være sig en gros eller en detail, ville kunne have Gavn af den paa forfællig Maade.

At der knytter sig forskellige Interessjer til de enkelte Dele af Havnen, er ganske sikkert, men dette Baneanlæg vil jo bidrage til at tilvejebringe en Ligestilling mellem de to Havne og for Tilladningen til og Afslutningen fra de to Havne, for saa vidt den er mulig. — Den sidste ærede Taler understregede, hvad jeg tidligere havde sagt. Jeg skal siden gøre opmærksom paa, hvorledes mine Udtalelser faldt paa Hovedpunktet netop her i Tinget, thi det kan behøves, da allerede nu Udtalelser fra den Tid misforstaas paa mangfoldige Maader.

Jeg paastänner, at det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Knudtzon) har villet støtte Lovforslaget. — Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen) udtalte, at kunde man saa det gjort for det halve, saa var det dog det bedste. Ja, det er sikkert, at kunde man saa det gjort for det halve, jeg vil ikke sige lige saa tilfredsstillende, men dog nogenlunde tilfredsstillende, saa vilde det selvfølgelig være det bedste. Det skulde jo kunne opnaas ved et Projekt om en Bane, som skulde gaa gennem Tolbbodgade og Cort Adellersgade osv. ned i Havnegade, og som har mange, mange Gæner og ikke en eneste Fordel. Den Illusion, at man kan saa det gjort for det halve, vil man hurtig blive bragt ud af, hvis man virkelig giver sig til at undersøge dette Forslag.

Ganske sikkert er det — det maa man vide — at naar man under saa vanskelige Forhold som dem, her er Tale om, skal bygge en Havnebane, kan det virkelig ikke ske uden Ofre baade fra den ene og den anden Side og naturligvis heller ikke uden Ofre fra Havnens Side. Den første ærede Taler (Carstensen) udviklede jo udførligt — og ogsaa korrekt — de Indvendinger, som kunne gøres mod det nærværende Projekt, og var vel tilfreds med, at man havde opgivet det første Projekt, et Projekt, som var forelagt af Havneraadet. Jeg tror dog, det var rigtig, at Regeringen begyndte med det første Projekt, det var en gennemgaaende Bane, som kunde besørge Trafikken i hvilket som helst Omfang, eller dog i et rimeligt Omfang mellem Frihavnen og den nye Godsbanegaard, og som derfor ogsaa gjorde store Krav til Opførelse baade fra den ene og den anden Side, og

ganske særlig fra Havnens Side. Det var selvfølgelig vel overvejet, at man gif til Havneraadet og spurgte, hvorledes det fandt Havnens Interessjer fyldestgjorte ved det Forslag. Saa svarede Kjøbenhavns Havneraad, at man kunde nøjes med langt mindre, og at det vilde være rigtigt ogsaa fra Kommuniens og Havnens Synspunkt at gaa til langt mindre. Jeg tror nu, at Ministeren er bedst dækket, naar han kommer her efter at have faaet en Udtalelse fra Kjøbenhavns Havneraad om, at man ikke ønsker det mere, men kan nøjes med det mindre. Jeg er for saa vidt vel tilfreds med den omtalte Erklæring og har for saa vidt ogsaa fulgt de Anvisninger, der ere givne paa det omtalte Sted.

Paa eet Sted maa man have 3 Spor, nemlig i Havnegade, men de kunne indrettes uden nogen Opfyldning her. Man maa have dem, fordi der paa en saa betydelig Banestrekning som den, her er Tale om, maa være Steder, hvor Togene kunne mødes uden Gene for Losning og Ladning. — En ny Bro over Nyhavn er ganske sikkert uundgaaelig; at det var bedre ikke at have den, er en sikker Sag, men den er ikke til at undgaa, naar man vil gennemføre Projektet paa den her bestemte Maade, og jeg tror, at det er den rigtige. — En Opfyldning finder kun Sted paa et enkelt Sted i Havnen, nemlig ud for Korn tørringsmagasinet. Det er ogsaa ganske rigtig, hvad der er udtalt af en af de ærede Talere (Knudtzon), at det er det eneste Sted, hvor der er Tale om Ekspropriation. Hvorledes denne vil falde ud, kan man ikke vide i Forvejen; jeg har ikke forhandlet derom. For et Par Aar siden, da Taler var herom, havde jeg en Samtale med vedkommende Ejer desangaaende og fandt den Gang, at man egentlig fra Korn tørringsmagasinet Side saa en Fordel i at saa et saadant Anlæg. Saa vidt jeg ved, er dette nu paa andre Hænder. Jeg har ikke forhandlet med Ejerne om Spørgsmaalet; det har jeg med Vilje ikke gjort, og jeg tror, det har været rigtigt, men det kan ske, hvis det ønskes. Vrede Medlemmer ville jo vide, at det ingenlunde er noget usædvanligt, at Ekspropriations-spørgsmaalene udskydes, og man vil ogsaa let kunne se, at det har sine store Farer, at Ministeriet begynder at forhandle dette Spørgsmaal, der er henvist til senere Afgørelse i en Kommission. — Altsaa, jeg kan være tilfreds i det hele taget, mener jeg, med Lovforslagets Modtagelse, og det vil jo nu blive nærmere underlagt.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Oct. Hansen) nævnte, at dette Forslags